

[Holger Larsen.]

været Grundlaget for, at Udvalget er gaaet over til at kræve, at alle skal være Medlemmer af en Kasse, om ikke med Sygeforsikring saa med passiv Medlemsret. For imidlertid at være sikker paa, at Sygekasserne er i Stand til at danne Grundlaget for Forsikringen, maatte man naturligvis søge paa forskellig Maade at udbygge Sygekassernes Økonomi. Nogle Sygekasser har gennem de Aar, de har bestaaet, været i Stand til at opsamle Reservefond, andre har ikke kunnet opsamle sig noget videre. Navnlig de sidste Par Aar har tæret meget stærkt paa vore Sygekasser. De Kontingenter, de har haft, har ikke sat dem i Stand til at imødegaa en saa vanskelig Tid, som den sidste har været. Man kan ikke skjule, at daarlige Arbejdsforhold, daarlige Tider for Erhvervene gør, at det bliver daarlige Tider for Sygekassernes Økonomi, selv om de jo ikke bærer Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Jeg ved ogsaa, at adskillige Kasser navnlig i det sidste Aar har kørt med Underskud.

Vi maatte altsaa være — det har den højtærede Socialminister ogsaa været, da han fremsatte Forslaget — opmærksomme paa Sygekassernes Økonomi. Denne søges da ogsaa i Lovforslaget underbygget paa forskellig Maade. Jeg nævner saaledes, at der i Form af et større Statstilskud til Lægehjælp bliver tilført Sygekasserne 1,5 Mill. Kr. aarlig. Jeg nævner, at de faar en Statshjælp til Medicin til kronisk syge; Byrden hertil har Sygekasserne i nogle Aar selv maattet bære. Jeg nævner, at de faar en bedre Ordning af Betalingen af Kontingent fra Kommunerne; det vil sige, at hele det vanskelige Spørgsmaal om, hvem der skal betale Sygekassekontingentet, naar Sygekassemedlemmet er blevet ude af Stand til selv at betale, ordnes. Og medens der hidtil har været en vis Adgang til at faa Kommnehjælp, er det lykkedes at samle de tre Partier om Forslag til en Ordning, hvorved Ansøgerne kan faa den Hjælp, der er nødvendig, baade til Sygekassekontingent og til Invalidepræmie, for lige saa lang Tid, som den Aarsag virker, som gør, at den vedkommende søger Hjælp til sin Kontingentydelse. Dette vil naturligvis i høj Grad styrke Sygekassernes Økonomi.

Jeg nævner en anden Ting, hvorved

de faar Ret til at styrke deres Begravelsesforsikring. Ikke alle Sygekasser har Begravelsesforsikring, men en stor Del af dem har Begravelseskasser, og det gaar i disse Begravelseskasser, som det saa ofte gaar, at Ungdommen holder sig borte fra Kontingentydelse. Som Følge deraf stiger Kontingentet for de tilbageblivende Medlemmer. Ifølge Lovforslaget vil Sygekasserne faa Lov til at gøre deres Begravelseskasser obligatoriske, hvilket vil sige, at de er i Stand til at tvinge Ungdommen til at tænke ogsaa paa Begravelsesforsikring, noget, som bl. a. vil medføre, at Kontingentet for Medlemmerne i disse Begravelseskasser kan blive langt mindre.

Jeg nævner endvidere, at de store Sygekasser, der har over 5 000 Medlemmer, har opnaaet Konsolidering af hele deres Arbejdsmaade derved, at der indføres et Repræsentantskab for dem. Jeg nævner, at Sygekasserne gennem en Bestemmelse faar baade Ret og Pligt til at yde $\frac{3}{4}$ af Udgiften til vigtige Leverpræparater og Insulin, og at de faar hele dette Beløb refunderet af Statskassen. Nu er Forholdet det, at en Del Kasser yder Medicin, og disse Kasser har selv maattet betale Medicinen; andre Kasser yder ikke Medicin, og for disse sidste bliver det naturligvis ingen økonomisk Fordel, at disse Udgifter dækkes. Men for de Medlemmer, der staar i Sygekasserne, er det en stor økonomisk Fordel, at Staten overtager Udgiften til to saa vigtige Mediciner som Leverpræparater og Insulin.

Endvidere findes der i Forslaget Bestemmelser, som peger ud derover, ud paa andre vigtige Mediciner, som maatte opstaa i Fremtiden. Jeg hilser dette med stor Glæde. Jeg hører ikke til dem, der tror saa forfærdelig meget paa den Hjælp, man faar ved Medicin-spisning. Jeg tror, der hersker et vist Misbrug med Medicin, og det kan vist ikke undgaas. Men den Retningslinie, der angives ved Tilskuddet til Udgifterne til disse livsvigtige Mediciner, er en Linie, som vel maa blive den fremtidige, naar Talen er om Hjælp til Medicin.

Jeg nævner endvidere billige Hospitals-takster for Sygekassemedlemmer, der maatte blive indlagt paa Hospital under midlertidigt Ophold udenfor deres Hjemsted, ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor Sygdommen er opstaaet før dette midlertidige Opholds Be-